

Csongor Andrea

VÉG. SZÓ.

[SZAVADAT NE FELEDD]

2017-07-28 | SZAVADAT NE FELEDD, VERS

Csak ültünk a Citroënben,
én a volánnál, akkorra már
nekem osztottuk a kocsit.
Még átadtad a számlákat.
Négy óra múlt, mennünk kellett a gyerekért,
sőt: nekem kellett mennem
– ha olyan vers lenne: a gyermekért.
De nem olyan. Katarzis sincs a végén.
Gázszámla, biztosítás, egymás után a tételek.
Később fizetendők.
Dermedt nyári árnyékokra emlékszem –
valami költői alakzat, amiben
kontraszt is, évszak is, meg hőérzet is van.
– Szavad ne feledd – mondtad hirtelen, majd:
– Gurulj már előrébb, hogy beférjen
mögénk a pasas –,
és a ritmika nem váltott zaklatottra.
Bólintottam. A kocsit előrébb gurult.
Arcomon halotti maszk.
És felejtettem minden szavam.

kép | Bálint Endre: Áttűnéses bébilidérc